

POLICY

för Hunden i Svenska Brukshundklubben (SBK).

Förord

Idén med att utarbeta en dressyrpolicy växte fram utifrån att det i Sverige blev vanligare med eldressyr. El är ett redskap i hunddressyren som Brukshundklubben inte kan acceptera.

(Not. Jordbruksverket har beslutat att användandet av el vid dressyr av djur är förbjudet. Gäller fr.o.m. 1 april 2000).

Den grupp som inledningsvis utarbetade grundidén till policyn diskuterade generellt vad som kan betraktas som våld mot hund. Gruppen inventerade alla de hjälpmedel som kunde brukas i våldsamt syfte. Här diskuterades även hur människan kan utöva våld på hund såväl fysiskt som psykiskt.

Gruppen talade om bestraffning. I sammanhanget påpekades att ordet straff inte hör hemma i hundträning, då ett straff utdelas i efterhand. Ett önskat beteende måste brytas i det läge det startar upp. Att straffa hunden är alltså att betrakta som våld.

Gruppen talade mycket om vikten av att hunden uppfostras och anpassas till vårt samhälle. Hunden måste läras av med oönskade beteenden. När en hund startar upp ett önskat beteende måste det brytas omedelbart. Metoden att bryta beteendet är beroende på vilken typ av hund det handlar om och vilken förare som arbetar med hunden. Gruppen återkom ofta till att olika människor har olika förmåga att hantera olika metoder. De flesta metoder kan om de brukas på ett felaktigt sätt betraktas som våld. Det är därför av största vikt att i utbildningssammanhang kunna avläsa både hundens och hundägarens beteende och utifrån detta få kunskap om rätt metod för rätt person och hund. Påpekas bör att i nödsituation – till exempel om hund är på väg att angripa människa, hund eller annat djur – är man som hundägare skyldig att agera så att angreppet snarast upphör. Detta med den kraft som krävs för att handlingen skall avbrytas.

Policyn förespråkar att hunds beteende skall påverkas genom positiva metoder där man arbetar *med* hunden. Det kan ske genom att hundägaren avleder hunden och därmed ”får den på andra tankar”. Tillvänjning är en annan form av träning som bygger på att hunden och föraren successivt närmar sig det som utlöser beteendet och belönar önskat beteende. En förutsättning är dock att relationen mellan hund och förare bygger på förtroende och tillit där hunden underordnar sig förarens vilja.

Oönskade beteenden uppstår ofta utifrån att hunden tar alltför många initiativ och helt enkelt inte låter sig påverkas av sin förare. Hunden måste ”väckas/ påverkas” för att kommunikation skall uppstå. Det kan innebära att hundägaren till exempel handgripligen tar tag i hunden eller ger den ett koppelryck. Avsikten är då att hunden ”vaknar upp” och låter sig påverkas.

Så snart som hunden upphört med det oönskade beteendet skall också hundägaren upphöra med åtgärden mot hunden och invänta önskat beteende och belöna. Tillfogas hunden någon ytterligare korrigerande är det att betrakta som straff/ våld.

Det är svårt att tolka ordet våld, synonymt med ordet är hårdhänt hantering, slagsmål, kamp. Gruppen var enad om att eldressyr, nyttjande av stackel och straff är att betrakta som våldsmedel, det måste vi i Brukshundklubben ta avstånd från.

Gruppen kom fram till att det är viktigt att i Brukshundklubben tala om ett gott förhållningssätt till hund och människa. Det innebär att vi skall lyssna till varandra och förstå varandra utifrån varje enskild persons situation och förmåga.

Notera i sammanhanget att ett nationellt dopingreglemente för hund utarbetats 2000-02-16.

POLICY

(Avskrift 1994 05 06)

BAKGRUND

Hunden intar en unik ställning i människans liv och i samhället. Hundens popularitet genom historien och idag visar att den har en mycket stor betydelse för människan. Hunden är viktig både som social kamrat till människan och samhällsnyttig tjänstehund. Hundens positiva betydelse för människans hälsa är till gagn för samhället och ökar människors livskvalitet.

SOCIAL ANPASSNING

Hunden lever som vi människor i grupper där man har olika roller och funktioner. Initiativ och ledarskap samordnar gruppens aktiviteter. En förutsättning för detta är ett väl fungerande kommunikationssystem. Hot och aggression ökar avståndet mellan individer och splittrar en grupp. Hunden skall känna sig trygg i sin grupp och roll.

Hundägaren har ett ansvar för att hunden är väl anpassad i vårt samhälle. Den skall kunna röra sig bland människor, andra hundar och i olika miljöer utan att ställa till förtret eller själv må dåligt. En positiv anpassning till social och fysisk miljö börjar redan i valpstadiet.

TRÄNING

Träningen med hunden skall bygga på att utnyttja dess naturliga förutsättningar för inläring. Detta sker på effektivaste sätt genom att belöna fram önskade beteenden. Användandet av obehag kan leda till oönskade reaktioner, som exempelvis rädsla, passivitet eller att hunden söker avstånd.

I träningen formas hundens beteende steg för steg. Denna process skall inte forceras om man vill uppnå ett varaktigt resultat. Träningen skall planeras med hänsyn till individens förutsättningar. I början av träningen väljs en plats utan störningar så att hunden får bästa möjliga förutsättningar för att lyckas. Allt eftersom hundens förmåga att lyda ökar, läggs även sociala krav på utförandet. Detta måste dock ske successivt och anpassas till hundens kunskapsnivå och motivation för uppgiften. För ett lyckat resultat är det viktigt att hunden drivs av sin egen lust att utföra uppgiften, vilket medför att förarens sociala krav ska vara av underordnad betydelse. Kraven får därför aldrig överstiga hundens förmåga.

ETIK

Inom Brukshundklubben står hunden i centrum. Detta innebär att medlemmen skall förhålla sig till sin hund så att den inte utsätts för otillbörlig eller kränkande behandling. Hunden skall behandlas väl och handhas från sina individuella förutsättningar.

Vid träning och tävling skall hunden vara frisk och i god kondition. Våld och aga är förbjudet. Det är också förbjudet att använda stackel, elhalsband och andra redskap eller metoder som orsakar grov smärta. De träningsmetoder som används skall utgå från hundens naturliga möjligheter och förutsättningar.

Medlemmens agerande skall ge en positiv bild av Brukshundklubben. Det medför att hunden uppfattas som en tillgång och ett positivt inslag i samhället.

